

УДК 351.713:354.42.44

DOI <https://doi.org/10.31392/NPU-nc.series18.2021.36.06>

Зицик С. Г.

ПРАВОВИЙ РЕЖИМ ІНФОРМАЦІЇ ПРО ПЛАТНИКІВ ПОДАТКІВ В УКРАЇНІ

Стаття присвячена правому врегулюванню порядку надання податковими органами інформації про платників податків для третіх осіб, отриманої в результаті діяльності цих органів. Досліджено порядок переходу податкових органів на електронний документообіг. Електронні відомості про платника податків використовуються як доказова база як під час розгляду кримінальних і адміністративних справ, так і під час здійснення податкових процедур, пов'язаних із встановленням та узгодженням податкових зобов'язань. Розглядається питання допустимості застосування інформаційних баз даних про платників податків як доказової бази в адміністративних процедурах та судових процесах. Вказується на неприпустимість використання податковими органами динамічної інформації про платника податків із сайтів, що періодично оновлюються, без додаткового підтвердження цих відомостей. Пропонується конкретизувати перелік відомостей про платників податків (сумлінних), які заборонено розповсюджувати без їхньої згоди, – відомостей, що є конфіденційними для інших осіб і не є відкритою інформацією. Досліджено визначені законодавством види «таємниць» у різних сферах публічної діяльності, суть яких полягає в нерозголошенні відомостей, отриманих посадовими особами під час здійснення їхньої професійної діяльності. Обґрунтовується необхідність внесення змін до Податкового кодексу України у частині визначення терміна «податкова таємниця»; покладення обов'язку зберігати податкову таємницю на податкові органи (замість визначеного сьогодні права платників податків на нерозголошення інформації про них); виключення з переліку конфіденційної податкової інформації тієї, що є відкритою для третіх осіб. Враховуючи значний суспільний інтерес та суспільну значущість інформації про осіб, які завдають збитки фінансовій безпеці держави, пропонується до суспільно необхідної інформації віднести інформацію про платників податків та бенефіціарів (політичних, державних діячів), які своїми активними протиправними діями перешкоджають надходженню публічних коштів у вигляді податків та зборів.

Ключові слова: податкова таємниця, податкова інформація, правовий режим інформації про платників податків.

За сприяння Міністерства цифрової трансформації України, завдяки стрімкому розвитку інформаційних технологій та телекомунікаційних систем податкові органи, як і інші органи державної виконавчої влади, поступово перейшли на здійснення електронного обміну листами та організаційно-розпорядчими документами.

Для забезпечення ефективної фінансової діяльності суб'єктів оподаткування активно впроваджується обмін інформацією з податковими органами через електронний кабінет платника податків, для удосконалення процедур адміністрування податків застосовується інформаційна система ІС «Податковий блок» тощо. Інформація з реєстраторів розрахункових операцій в автоматичному режимі передається до системи обліку реєстраторів розрахункових операцій Державної податкової служби України. За таких умов зберігання та накопичення інформації про платників податків здійснюється в електронному вигляді, що викликає потребу впровадження нових підходів до контролю за її обігом.

Дослідженнями правового статусу податкової інформації займалися Г.К. Авдєєва, Є.Ф. Збінський, І.М. Проць, О.А. Мандзюк, В.С. Цимбалюк, В.А. Ліпкан, Р.А. Калюжний, О.В. Шепета, І.І. Бабін, Б.А. Кормич, однак у дослідженнях науковців належної уваги не приділено можливості віднесення певної інформації про платників податків до суспільно необхідної.

Податкові органи як розпорядники інформації про платників податків зобов'язані забезпечити конфіденційність отриманої інформації за допомогою програмних засобів захисту. При цьому значно зростають ризики поширення податкової інформації працівниками податкових органів, що звільнилися з роботи. Варто посилити контроль за забезпеченням охорони конфіденційної інформації та підвищити міру відповідальності за неправомірне розповсюдження інформації з податкових баз даних.

Ці завдання покладено на Управління охорони державної таємниці, технічного та криптографічного захисту інформації ДПС України, яке, зокрема, забезпечує охорону державної таємниці, технічний захист інформації, контроль за його станом; організацію криптографічного захисту інформації з обмеженим доступом та контроль його стану; організацію та координацію заходів забезпечення антивірусного захисту та кіберзахисту інформації, організацію пропускового режиму в органах державної податкової служби [11].

Отже, платники податків, повідомляючи податковим органам конфіденційну інформацію, мають право розраховувати на надійність захисту податкових баз даних, унеможливлення їх використання у приватних інтересах.

Електронні відомості про платників податків, що містяться у податкових базах даних, використовуються як доказова база як під час розгляду кримінальних і адміністративних справ і під час здійснення податкових процедур, пов'язаних із визначенням та узгодженням податкових зобов'язань.

Електронні докази відрізняються від інших джерел доказів (показань, речових доказів, документів, висновків експертів) тим, що вони створені за допомогою електронних пристроїв, зберігаються та розповсюджуються лише за допомогою електронних носіїв інформації та комп'ютерних або телекомунікаційних мереж. Вони стають доступними для сприйняття людиною лише після обробки засобами електронної техніки з відповідним програмним забезпеченням. Електронні докази легше змінити чи підробити, ніж традиційні форми доказів, тому питання забезпечення їх належності і допустимості є вкрай актуальними [1].

Г.К. Авдєєва до причин низького рівня постановлення обвинувальних вироків і притягнення винних у несплаті податків до відповідальності відносить недосконалість зібраної співробітниками слідчих органів доказової бази через проблеми використання електронних (цифрових) доказів. Виявлення, фіксація і використання електронних доказів у процесі доказування викликає певні труднощі через стрімкий розвиток інформаційних технологій, швидкі зміни поколінь цифрової техніки та відсутність визначення поняття «електронні докази» у Кримінальному процесуальному кодексі України [1].

Суди нерідко відмовляються визнавати електронні листи як належні докази у справі; досліджуючи такі докази, суди вказують на неможливість визначити авторів електронних листів; виникають проблеми з ідентифікацією електронних цифрових підписів. У судовій практиці поширені випадки відхилення електронних листів як неналежної доказової бази з причин відсутності електронних цифрових підписів, які є обов'язковими реквізитами електронних документів [12].

Зібрану з різноманітних джерел інформацію про платників податків податкові органи використовують під час прийняття необхідних рішень.

Беззаперечно актуальним є використання у доказуванні податкових правопорушень податкової інформації, що міститься в інформаційних базах податкових органів та підтверджена прикріпленими копіями паперових документів чи документами у належному цифровому форматі та з використанням кваліфікованого електронного підпису (які неможливо підробити).

Однак суперечливим є використання податковими органами динамічної інформації про платника податків із сайтів, що періодично оновлюються, наприклад визначення статусу нерезидента за допомогою сайтів іноземних державних органів (до моменту вирішення справи статус нерезидента може бути зміненим, поновленим; дозвільний документ може бути анульованим, строк його дії може бути завершеним, продовженим) та вітчизняних сайтів із переліком дозвільних документів. Для підтвердження таких відомостей про платника податків варто отримувати додаткову інформацію від дозвільних (реєстраційних) органів, актуальну станом на відповідну дату, з якою пов'язується виникнення, припинення чи зміна податкових правовідносин.

Враховуючи зміст статті 21 Закону України «Про інформацію» [10], будь-які відомості про платника податків – фізичну особу є конфіденційними і поширюються за його згодою або у випадках, прямо передбачених законодавством. Платник податків – юридична особа може обмежити інформацію про себе.

Водночас згідно із статтею 17 Податкового кодексу України [8] платник податків має право на нерозповсюдження про нього будь-яких відомостей незалежно від статусу юридичної чи фізичної особи, отриманих під час виконання службових обов'язків. Є два виключення щодо можливого поширення такої інформації: за згодою платника податків або за прямим приписом відповідного Закону.

В Україні офіційно термін «податкова таємниця», на відміну від деяких зарубіжних країн та наукової літератури, не застосовується. Водночас, за аналогією з податковою таємницею, вітчизняним податковим законодавством врегульований правовий статус державної, комерційної, банківської таємниці, розповсюдження якої про платника податків (незалежно від статусу юридичної чи фізичної особи) забороняється.

Слід зазначити, що правовими нормами інших галузей права національного законодавства визначено правовий режим адвокатської таємниці, нотаріальної таємниці, таємниці заповіту, таємниці кореспонденції, таємниці листування, телефонних розмов, телеграфної та іншої кореспонденції, лікарської таємниці, таємниці особистого життя, професійної таємниці на ринках капіталу та організованих товарних ринках, таємниці голосування, таємниці сповіді, таємниці усиновлення (удочеріння), охоронюваної законом таємниці (у кримінальних справах), таємниці нарадчої кімнати тощо. Правова природа їх виникнення та застосування аналогічна поняттю «податкова таємниця» і полягає в нерозголошенні відомостей, отриманих посадовими особами під час здійснення їхньої професійної діяльності.

Інформація з обмеженим доступом повинна мати всі ознаки інформації в її законодавчому визначенні з урахуванням класифікуючих ознак, які мають її складники (таємна, конфіденційна та службова інформація) [7].

В.А. Ліпкан поділяє методи обмеження доступу до інформації на законні і незаконні. Конфіденційна інформація розглядається ним як інформація винятково приватних суб'єктів, яка може бути дуже різноманітною. Основними її ознаками є те, що вона не є загальновідомою, а відома лише певному приватному суб'єкту (суб'єктам), і він на власний розсуд вирішує, як і коли її поширювати чи обмежувати доступ до неї [7].

С. Єсімов до конфіденційної інформації відносить персональні дані, професійну таємницю, таємницю слідства і судочинства, службову інформацію, комерційну таємницю [3].

І.П. Кушнір, характеризуючи правовий режим інформації з обмеженим доступом, звертає увагу на необхідність чіткого розмежування видів інформації з обмеженим доступом для визначення обсягу та меж правового режиму і вибору конкретних заходів (інструментів) правового впливу. Правовий режим інформації з обмеженим доступом ним розглядається як встановлені законодавством процедури та порядок надання дозволу, доступу, охорони, захисту, а також здійснення діяльності з інформацією, яка становить значну цінність [5].

Є.Ф. Збінський правовий режим податкової таємниці визначає як особливий порядок правового регулювання суспільних відносин, що здійснюються за допомогою системи спеціальних юридичних засобів у сфері конфіденційної, незагальнодоступної інформації платника податків, що стала відома податковому органу у зв'язку з виконанням покладених на нього службових обов'язків, передбачених податковим законодавством [4].

І.М. Проць, розглядаючи податкову таємницю в контексті законодавства зарубіжних країн, зробив висновок про необхідність надати податковій таємниці особливого статусу, виділивши її з числа професійних таємниць, а також доводить необхідність передбачення в законодавстві більш суворих вимог до обігу відомостей, що становлять податкову таємницю [13].

Розглянувши погляди вчених на правовий режим інформації про платника податків, варто зазначити про необхідність імплементації до національного законодавства поняття податкової таємниці, а також покладення на контролюючі податкові органи обов'язку вчинення певної сукупності дій або утримання від їх здійснення щодо податкової таємниці (нині це право платника податків).

Відповідно до вимог цивільного законодавства, підозрювана у вчиненні злочину особа, затримана чи обвинувачена особа та особа, що притягується до адміністративної відповідаль-

ності, мають право на неоприлюднення свого імені до прийняття остаточного рішення у відповідній справі (вирок, постанова).

Згідно зі статтею 29 Закону України «Про інформацію» [10] інформація з обмеженим доступом може бути поширена, якщо вона є суспільно необхідною, є предметом суспільного інтересу, а право громадськості на отримання інформації значно перевищує можливу шкоду (можливі збитки) від поширення такої інформації.

Перелік видів інформації, що може бути предметом суспільного інтересу, не є вичерпним. Гнучкість законодавства в цьому аспекті виправдано надає судам можливість визначати, чи є конкретна інформація суспільно необхідною, з урахуванням індивідуальних обставин справи. Інформація може вважатися суспільно необхідною, якщо її поширення сприяє дієвому контролю за надходженням та витрачанням публічних коштів [12].

На нашу думку, до суспільно необхідної інформації необхідно віднести інформацію про платників податків та бенефіціарів (політичних, державних діячів), які своїми активними протиправними діями перешкоджають надходженню публічних коштів у вигляді податків та зборів.

Право на доступ до інформації, якою володіють органи публічної влади, є основоположним правом людини та гарантією функціонування демократичної держави [2].

Держава не може обмежити право на доступ, наперед окресливши межі його застосування, тобто виключивши певні категорії відомостей із сфери цього права. Закон не може поділяти інформацію на завжди відкриту та завжди закриту. Це було би внутрішньо суперечливим і, відповідно, неприродним. Не може бути віднесена до конфіденційної інформація щодо використання бюджетних коштів [2]. Яскравим прикладом використання бюджетних коштів є бюджетне відшкодування податку на додану вартість, щодо якого суб'єкти господарювання, які професійно займаються незаконним бюджетним відшкодуванням цього податку, виявляють підвищений інтерес.

Згідно із Законом України «Про доступ до публічної інформації» [9] обмеження доступу до інформації здійснюється за дотримання сукупності таких вимог: по-перше, виключно в інтересах національної безпеки, територіальної цілісності або громадського порядку з метою запобігання заворушенням чи злочинам, для охорони здоров'я населення, для захисту репутації або прав інших людей, для запобігання розголошенню інформації, одержаної конфіденційно, або для підтримання авторитету й неупередженості правосуддя; по-друге, розголошення інформації може завдати істотної шкоди цим інтересам; по-третє, шкода від оприлюднення такої інформації переважає суспільний інтерес в її отриманні.

О.С. Твердохліб стверджує, що зарахування інформації, яка потенційно може становити суспільний інтерес, до категорії «для службового користування», таємної чи конфіденційної та відсутність відповідного висновку розпорядника інформації щодо наявності хоча б однієї із трьох підстав «трискладового тесту» означає, що законних підстав для обмеження доступу до інформації немає, а відмова у доступі до публічної інформації вважається законодавцем необґрунтованою [14].

Оскільки предметом суспільного інтересу є інформація, яка забезпечує реалізацію конституційного обов'язку сплачувати податки і збори в порядку і розмірах, встановлених Законом, вважаємо суспільною необхідністю виключення з переліку інформації, яка становить «податкову таємницю», відомостей про назву платників податків, а також про бенефіціарів (політичних та публічних діячів), які містять ознаки фіктивності, беруть участь у складно структурованих схемах з ухилення від оподаткування, були притягнуті до кримінальної відповідальності за вчинення податкових злочинів.

До податкових органів значна частина інформації про платників податків надходить із відкритих джерел даних. Ці відомості про суб'єктів господарювання, потрапляючи до податкових органів, автоматично стають конфіденційними відомостями про платників податків і не можуть бути надані третім особам у загальному порядку.

Враховуючи значні обсяги інформації, що надходять до податкових органів, вважаємо, що в Податковому кодексі України необхідно конкретизувати перелік відомостей про платників

податків (сумлінних), які заборонено розповсюджувати без їхньої згоди, – відомостей, що є конфіденційними для інших осіб і не є відкритою або ж суспільно необхідною інформацією.

Використана література:

1. Авдєєва Г.К. Проблеми використання електронних доказів у протидії правопорушенням у податковій сфері. *Протидія мінімізації сплати податків: світовий досвід та практика України* : збірник матеріалів III Науково-практичного круглого столу, м. Ірпін, 15 травня 2020 р. Ірпін : НДІ фінансової політики, 2020. С. 84–86.
2. Головенко Р., Котляр Д., Слизьконіс Д. Доступ до публічної інформації : посібник із застосування «трискладового тесту». Київ : ЦПСА, 2014. 152 с.
3. Єсімов С., Ковалів М., Скриньковський Р. Правові режими службової інформації в Україні. *Trajectoriâ Nauki = Path of Science*. 2018. Vol. 4. № 4. С. 7001-7012.
4. Збінський Є. Ф. Правовий режим податкової таємниці в Україні : автореф. дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.07. Запоріжжя, 2016. 22 с.
5. Кушнір І.П. Правовий режим інформації з обмеженим доступом у діяльності Державної прикордонної служби України. *Право та державне управління*. 2019. № 3 (36). С. 180185.
6. Лациба М.В., Хмара О.С., Андрусів В.В. Методичні рекомендації щодо практичного впровадження Закону України «Про доступ до публічної інформації». Укр. незалеж. центр політ. дослідж. Київ : Агентство «Україна», 2012. 164 с.
7. Ліпкан В.А., Капінус Л.І. Доступ до інформації з обмеженим доступом: Проблеми вироблення уніфікованих дефініцій. *Науково-практичний юридичний журнал «Публічне право»*. 2013. № 4. С. 45–53.
8. Податковий кодекс України : Закон України від 02.12.2010 № 2755-VI / Верховна Рада України. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2755-17#Text> (дата звернення: 08.11.2021).
9. Про доступ до публічної інформації : Закон України від 13.01.2011 № 2939-VI / Верховна Рада України. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2939-17#Text> (дата звернення: 08.11.2021).
10. Про інформацію : Закон України від 02.10.1992 № 2657-XII / Верховна Рада України. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2657-12#Text> (дата звернення: 08.11.2021).
11. Про затвердження положень про Державну податкову службу України та Державну митну службу України : Постанова Кабінету Міністрів України від 06.03.2019 № 227 / Кабінет Міністрів України. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/227-2019-%D0%BF#n15> (дата звернення: 08.11.2021).
12. Про практику застосування адміністративними судами законодавства про доступ до публічної інформації : Постанова Пленуму Вищого адміністративного суду України від 29.09.2016 № 10 / Вищий адміністративний суд України. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v0010760-16#Text> (дата звернення: 08.11.2021).
13. Проць І.М. Податкова таємниця в законодавстві зарубіжних країн. *Електронне наукове видання «Порівняльно-аналітичне право»*. 2020. № 4. С. 539-545.
14. Твердохліб О.С. Доступ до публічної інформації в Україні: проблеми застосування «трискладового тесту». *Публічне управління та митне адміністрування*. № 1 (16). 2017. С. 62–69.

References:

1. Avdieieva H.K. (2020). Problemy vykorystannia elektronnykh dokaziv u protydii pravoporushenniam u podatkovii sferi [Problems of using electronic evidence in counteracting offenses in the tax sphere]. *Protydiia minimizatsii splaty podatkov: svitovyi dosvid ta praktyka Ukrainy* : zbirnyk materialiv III Naukovo-praktychnoho kruhloho stolu, m. Irpin, 15 travnia 2020 r. Irpin : NDI fiskalnoi polityky, 2020. S. 84–86 [in Ukrainian].
2. Holovenko R., Kotliar D., Slyzkonis D. (2014). Dostup do publichnoi informatsii : posibnyk iz zastosuvannia «tryskladovoho testu». [Access to public information: a guide to the use of «three-part test»]. Kyiv : TsPSA, 2014. 152 s. [in Ukrainian].
3. Yesimov S., Kovaliv M., Skrynkovskiy R. (2018). Pravovi rezhymy sluzhbovoi informatsii v Ukraini. [Legal regimes of official information in Ukraine]. *Trajectoriâ Nauki = Path of Science*. 2018. Vol. 4. № 4, S. 7001–7012 [in Ukrainian].
4. Zbinskyi Ye.F. (2016). Pravovy rezhym podatkovoi taiemnytsi v Ukraini [Legal regime of tax secrecy in Ukraine] : avtoref. dys. ... kand. yuryd. nauk : 12.00.07. Zaporizhzhia, 22 s. [in Ukrainian].

5. Kushnir I.P. (2019). Pravovyi rezhym informatsii z obmezhenym dostupom u diialnosti Derzhavnoi prykordonnoi sluzhby Ukrainy [Legal regime of information with limited access in the activity of the State Border Guard Service of Ukraine]. *Pravo ta derzhavne upravlinnia*. № 3 (36), S. 180–185 [in Ukrainian].
6. Latsyba M.V., Khmara O.S., Andrusiv V.V. (2012). Metodychni rekomendatsii shchodo praktychnoho vprovadzhennia Zakonu Ukrainy «Pro dostup do publichnoi informatsii» [Methodical recommendations on practical implementation of the Law of Ukraine «On access to public information»]. *Ukr. nezalezh. tsentr polit. doslidzh. Kyiv : Ahentstvo «Ukraina»*, 164 s. [in Ukrainian].
7. Lipkan V.A., Kapinus L.I. (2013). Dostup do informatsii z obmezhenym dostupom: Problemy vyroblennia unifikovanykh definitsii [Access to information with limited access: Problems of developing unified definitions]. *Naukovo-praktychnyi yurydychnyi zhurnal «Publichne pravo»*. № 4, S. 45–53 [in Ukrainian].
8. Podatkovi kodeks Ukrainy : Zakon Ukrainy vid 02.12.2010 № 2755-VI (2010) [Tax Code of Ukraine: Law of Ukraine of 02.12.2010 № 2755] / Verkhovna Rada Ukrainy. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2755-17#Text> (appeal date: 08.11.2021) [in Ukrainian].
9. Pro dostup do publichnoi informatsii : Zakon Ukrainy vid 13.01.2011 № 2939-VI (2011) [On access to public information: Law of Ukraine of 13.01.2011 № 2939-VI] / Verkhovna Rada Ukrainy. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2939-17#Text> (appeal date: 08.11.2021) [in Ukrainian].
10. Pro informatsiiu : Zakon Ukrainy vid 02.10.1992 № 2657-XII (1992) [About information: Law of Ukraine 02.10.1992 № 2657-XII] / Verkhovna Rada Ukrainy. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2657-12#Text> (appeal date: 08.11.2021) [in Ukrainian].
11. Pro zatverdzhennia polozhen pro Derzhavnu podatkovu sluzhbu Ukrainy ta Derzhavnu mytnu sluzhbu Ukrainy : Postanova Kabinetu Ministriv Ukrainy vid 06.03.2019 № 227 (2019) [On approval of the provisions on the State Tax Service of Ukraine and the State Customs Service of Ukraine: Resolution of the Cabinet of Ministers of Ukraine of 06.03.2019 № 227] / Kabinet Ministriv Ukrainy. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/227-2019-%D0%BF#n15> (appeal date: 08.11.2021) [in Ukrainian].
12. Pro praktyku zastosuvannia administratyvnymi sudamy zakonodavstva pro dostup do publichnoi informatsii : Postanova Plenumu Vyshchoho administratyvnoho sudu Ukrainy vid 29.09.2016 № 10 (2016) [On the practice of application by administrative courts of legislation on access to public information: Resolution of the Plenum of the Supreme Administrative Court of Ukraine of 29.09.2016 № 10] / Vyshchyi administratyvnyi sud Ukrainy. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v0010760-16#Text> (appeal date: 08.11.2021) [in Ukrainian].
13. Prots I.M. (2020). Podatkova taiemnytsia v zakonodavstvi zarubizhnykh krain [Tax secrecy in the legislation of foreign countries]. *Elektronne naukove vydannia «Porivnialno-analitychne pravo»*. № 4, S. 539-545 [in Ukrainian].
14. Tverdokhlib O.S. (2017). Dostup do publichnoi informatsii v Ukraini: problemy zastosuvannia «tryskladovoho testu» [Access to public information in Ukraine: problems of application of the «three-component test»]. *Publichne upravlinnia ta mytne administruvannia*. № 1 (16), S. 62–69 [in Ukrainian].

Zytsyk S. H. Legal regime of information on taxpayers in Ukraine

The article is devoted to the legal regulation of the procedure for providing tax authorities with information on taxpayers for third parties, obtained as a result of the activities of these authorities. The procedure for the transition of tax authorities to electronic document management has been studied. Electronic information about the taxpayer is used as evidence in criminal and administrative cases, as well as in the implementation of tax procedures related to the establishment and approval of tax liabilities. The question of the admissibility of the use of information databases on taxpayers as an evidence base in administrative procedures and litigation is considered. It is pointed out that it is inadmissible for the tax authorities to use dynamic information about the taxpayer from sites that are periodically updated without additional confirmation of this information. It is proposed to specify the list of information about taxpayers (honest), which is prohibited to distribute without their consent – information that is confidential to others and is not public information. The types of «secrets» defined by the legislation in various spheres of public activity which essence consists in non-disclosure of the information received by officials at implementation of their professional activity are investigated. The necessity of making changes to the Tax Code of Ukraine in terms of defining the term «tax secrecy» is substantiated; imposing an obligation to maintain tax

secrecy on tax authorities (instead of the currently defined right of taxpayers not to disclose information about them); exclusion from the list of confidential tax information that is open to third parties. Given the significant public interest and public importance of information about persons who cause damage to the financial security of the state, it is proposed to include in the socially necessary information information about taxpayers and beneficiaries (politicians, statesmen) who by their active illegal actions hinder public funds in the form of taxes and meeting.

Key words: *tax secrecy, tax information, legal regime of information about taxpayers.*